

POBIELAŁY (11) *part praet act*

Wszystkie samogłoski prawdopodobnie jasne (tak w po-, bielić oraz -ały).

sg m A pobielały (3). ◇ f N pobielał(a) (1). ◇ G pobielał(e)j (2). ◇ n N pobielał(e) (1). ◇ pl N subst pobielał(e) (1). ◇ A subst pobielał(e) (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Białawy (11) : Ieŧt też drugi pokrzyk kthory roŧcie na dolinach ma liŧty dłuŧie pobielałe [...] / ale ten pokrzyk pręth puŧzcza na dwie piędzi dłuŧi s khorzenia pobielały *FalZioł* I 87c; PRzy lefech y na niektorich łąkach to ziele [*czartowe ziobro*] roŧcie/ korzeń ma wkoło pobielały [korzonki w koło białe *SienHerb* 138b] *FalZioł* I 113a; SAndaraca ieŧth żywicza Iałowczowa pobielała *FalZioł* III 30a, I 65d, 71a, 94b, 113d.*

*Szereg: »pobielały albo szary« (1): BDły morŧkie [...] iedny łą pobielałe albo ŧzare á gęŧte małe dziurki maiące *FalZioł* I 142a.*

a. *Blady, nieintensywnej barwy (2) :*

*Wyrażenie: »pobielała zielonoŧć« (2): Samiecz [pokrzyku, tj. roŧlina męska] ieŧth pobielały zielonoŧci/ liŧtu wielkiego/ ŧzyrokiego á miękkiego *FalZioł* I 86c, I 112b.*

Synonim: biały.

Cf [POBIELEĆ]

MMk, MP